

[Bjørn Elmquist]

at tage den slags bekæmpelsesmidler i brug over for den stigende kriminalitet, men det har været nødvendigt. Det har ført til resultater i kampen mod narkotikaforbrydelserne, som ellers ikke ville være opnået, men det skal stå soleklart, at politiet aldrig må være med til at anstifte forbrydelser, som ellers ikke ville være blevet begået. Det synes jeg også helt klart fremgår både af lovteksten og af bemærkningerne til lovforslaget, som justitsministeren har udarbejdet.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Torben Lund, var inde på, at man måske, som også justitsministeren nævner det, skulle foretage en særlig opregning af de kriminalitetskrav, der må være opfyldt, for at man kan anvende den slags usædvanlige skridt. Jeg tror, hr. Torben Lund nævnte 3 typer af forbrydelser, nemlig terrorisme, narkotikaforbrydelser og grovere økonomisk kriminalitet, og det er i og for sig også en afgrænsning, en slags kriteriefastlæggelse, som umiddelbart ville tiltale mig, såfremt vi skulle til det. Det er igen en af de ting, som justitsministeren lægger meget åbent op i sin fremsættelsestale, nemlig at vi måske om nogen tid, om nogle år, kunne foretage en endelig vurdering af spørgsmålet om kriminalitetskrav. Det synes jeg må være den rigtige vej at gå, og det vil mit parti meget gerne støtte. Skulle der være partier, der ønsker, at vi tager denne drøftelse i retsudvalget allerede nu og her mellem første og anden behandling, så er vi også med på det.

Jeg skal til allersidst gøre to ganske korte bemærkninger om den øvrige del af lovforslaget: bestemmelsen om, at ankeligheden til højesteret fjernes fra sø- og handelsretten, og om, at behandlingen af funktionærsager omlægges. Det er vi helt med på, og vi har lagt meget stor vægt på det, som justitsministeren fremhæver i sin forelæggelsestale, nemlig at disse ændringer for så vidt angår sø- og handelsretten fører til en ligebehandling mellem Storkøbenhavn og det øvrige land med hensyn til funktionærsager. Det er vi meget glade for, og vi takker ministeren for, at han har fået mulighed for at imødekomme et sådant ønske.

Dernæst skal jeg gøre to bemærkninger om den del af lovforslaget, der vedrører fri proces i ægteskabssager. Vi synes også, det er en fornuftig vej at gå, og vi ser også dette som et første skridt i forbindelse med yderligere overvejelser af hele spørgsmålet om

meddelelse af fri proces, og jeg vil gerne spørge, om justitsministeren i sine svar senere i eftermiddag kunne komme med en antydning af, hvornår der måske fremkommer yderligere vedrørende fri proces.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det har ikke været noget nemt lovforslag at sætte sig ind i, og det har åbenbart heller ikke været særlig nemt for venstres gruppe at skulle diskutere problemet om udsivningsrisikoen i forbindelse med advokatbeskikkelse ved indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Jeg vil da gerne spørge hr. Bjørn Elmquist: hvordan skulle man egentlig kunne vide noget om en udsivningsrisiko på et område, hvor der ikke har været lovgivet før, med det indhold, der er tale om? Jeg har noteret mig, at formanden for politimesterforeningen den 31. januar 1985 i Berlingske Tidende har givet udtryk for noget tilsvarende, men det bliver det jo ikke bedre af. Jeg vil gerne vide, hvordan man bærer sig ad med at forestille sig en udsivningsrisiko på et område, hvor vi overhovedet ikke har haft advokatbeskikkelse i forvejen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er da muligt, at det er noget, der kræver en vis fantasi og måske også, at tankerne får lov til at slippe uhindret af sted. Jeg ved ikke, om jeg kan instruere hr. Leif Hermann specielt i den henseende – det føler jeg mig i og for sig ikke kaldet til – men jeg synes, at jeg i mit indlæg var inde på noget af det, som typisk kunne forøge en risiko – i teorien i hvert fald, for det må jo indtil nu være i teorien – for en udsivning. Typisk et stort advokatkontor, hvor der er mange ansatte, og hvor man kan risikere, at nogle mennesker ganske utilsigtet – jeg står ikke og skyder nogen noget i skoene – måske lidt for mange mennesker, kommer til at få kendskab til disse sager, og så falder der måske en bemærkning i anden sammenhæng.

Det kan også være, at man specielt i de mindre byer, måske ikke så meget i København, men i lidt mindre samfund, hvor folk kender hinanden bedre, skal være endnu mere på vagt over for denne risiko. Der kan